V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

EVA-HOF

Verzoek van 17 december 2013 van Héraðsdómur Reykjavíkur om een advies van het EVA-Hof in de zaak Sævar Jón Gunnarsson tegen Landsbankinn hf.

(Zaak E-27/13)

(2014/C 121/04)

Bij brief van 17 december 2013 van Héraðsdómur Reykjavíkur (districtsrechtbank van Reykjavik) is bij het EVA-Hof een verzoek ingediend, dat bij de griffie van het Hof is binnengekomen op 17 december 2013, om een advies in de zaak Sævar Jón Gunnarsson tegen Landsbankinn hf., betreffende onderstaande vragen:

1. Is het verenigbaar met de bepalingen van Richtlijn 87/102/EEG van de Raad inzake het consumentenkrediet, zoals gewijzigd bij Richtlijn 90/88/EEG en Richtlijn 98/7/EG, dat bij de opstelling van een kredietovereenkomst — die overeenkomstig een wettelijke vergunning is gekoppeld aan de consumentenprijsindex, waardoor het geleende bedrag varieert afhankelijk van de inflatie — de bij de sluiting van de overeenkomst aan de consument getoonde berekening van de totale kosten van het krediet en van het jaarlijkse kostenpercentage is gebaseerd op een inflatie van 0 % en niet op het bij het aangaan van de lening bekende inflatiepercentage?

2. Is het met de bepalingen van Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten verenigbaar, indien op grond van de wetgeving van een EER-staat in consumentenovereenkomsten mag worden bedongen dat de terugbetalingen van de lening aan een vooraf vastgestelde index gekoppeld zijn?

3. Indien het antwoord op de tweede vraag luidt dat het met de bepalingen van Richtlijn 93/13/EEG verenigbaar is de terugbetalingen van consumentenkredieten aan een index te koppelen, dan is dit de derde vraag: beperkt de richtlijn de handelingsvrijheid van de betrokken EER-lidstaat om in wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen de factoren vast te leggen die wijzigingen van de vooraf vastgestelde index teweegbrengen en de methoden om die wijzigingen te meten?

4. Indien het antwoord op de derde vraag luidt dat Richtlijn 93/13/EEG de handelingsvrijheid van de in die vraag bedoelde lidstaat niet beperkt, dan is dit de vierde vraag: wordt een beding in de overeenkomst beschouwd als een beding waarover afzonderlijk is onderhandeld in de zin van artikel 3, lid 1, van de richtlijn, indien a) in de schuldbrief die de consument bij de opname van de lening ondertekent, bedongen is dat zijn verplichting aan een index gekoppeld is en de bij de berekening van de prijswijzigingen in aanmerking te nemen basisindex in de schuldbrief is vastgesteld, b) bij de schuldbrief een aflossingsplan met de geraamde en gespecificeerde terugbetalingen op de vervaldagen van de lening is gevoegd en in dat plan is vermeld dat die ramingen volgens het indexeringsbeding in de schuldbrief kunnen wijzigen, en c) het aflossingsplan door de consument en de kredietverlener worden ondertekend tegelijkertijd met en in het kader van de ondertekening van de schuldbrief door de consument?

5. Wordt de methode van berekening van de prijswijzigingen in leningovereenkomsten geacht expliciet aan de consument te zijn beschreven in de zin van punt 2, onder d), van de bijlage bij Richtlijn 93/13/EEG, als de omstandigheden zijn zoals beschreven in de vierde vraag?

6. Heeft een staat die partij is bij de EER-overeenkomst bij de tenuitvoerlegging van artikel 6, lid 1, van Richtlijn 93/13/EEG de mogelijkheid in zijn nationale wetgeving te bepalen dat oneerlijke contractuele bedingen in de zin van artikel 6, lid 1, van de richtlijn niet-bindend voor de consument kunnen worden verklaard, of moet in de nationale wetgeving worden bepaald dat dergelijke bedingen altijd niet-bindend zijn voor de consument?